

Elbet Ol Dedikçe Rabbim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 20 Ocak 2025

Müstesna bir rengin var esen rüzgarın dahi kıskandığı o coşkun yok mu hele...
Meallerden aşktır sana öykündüğüm ve devamı gelen bir huzurdur bazen dizlerimin bağının çözüldüğü...
Hırpani bir aşkı kaleme alıyorum çünkü ben dikenli bir gülüm.
Olmaması gereken hadiseleri kafaya takıp da şakıyorsun çünkü sen meylettiğim cennetin cefakar bülbülüsün...
Bu gün değişik hisler içerisindeyim içtiğim çayın demi mi çarptı yoksa beni?
İfa edemediğim bir şeylerin birikintisi saklı içimde sanırım ben en çok hatta sadece kendimi ihmal ettim ve işte ihbar ediyorum içimdeki kıpırtıları imha edemediğim bir kıyım yaşanırken içimde ben sadece ve sadece Allah'ın huzurunda sonsuza kadar kıyama durmak istiyorum...
Kıyamadığımın sen.
Katlandığının ben.
Kat izinde severken.
Katık ettiğim hüznün büyük ihtimalle benim mahlasım.
Göğün tembel kuşuyum.
Temenni ettiğim güzelliklerin büyüünde kaskatı kesilen iblisin lanetinden firar eden azınlıkta bir ruhum var benim sadece Rabbimin bildiği ve işte Allah'ın bildiğini zaman zaman saklıyorum kullardan yeter ki nazar etmesinler bana ve içimdeki kıyama ve kıyamete dokunmasınlar...
Zaruri bir yalnızlık bölüştüğüm kalemimle ve gül kokumda saklı ölümün öncesi içine düştüğüm kaosta yeter ki ertelesin Rabbim kaderin, son bulsun dediğini.
Ne hikmetse kuşluk vakti düştüm yollara.
Ne hikmetse kuş misali çırpındım acının fetva veren kollarında.
Ne hikmetse beklemeye aldım mutluluğu pek bir revaçta iken hüznün rengini belli etmeyen düşmanıma zeytin dalı uzattığım ve zeytin gözlerinde yalnızlığın, o zeytin dalında salınan bir zeytindim madem ziyan etmeden yerken ekmeğimi hamt etmekle şükretmekle hâsıl olan huzura nasıl da duacıyım.
Pekişen bir rehavet ve dipsiz bir asalet.
Müptelasıyım sevginin ve ikame ettiğim hayatın kim bilir kaç bininci yokuşunda yarı yolda kalmışken ansızın ulaştım da hedefe.
Merkezindeyim İlahi Aşkın ve ruhumu dalgalandıran o rüzgar oysaki revnak bir acıda sıra dışı bir hüznünde mağlup geldiğim savaşta mazlum yüreğimle çıkmıştım er meydanına.
Meylettiğim yüce Rabbim.
Tasviri imkansız hayallerimin ve umuda sarıldığım ve yerle yeksan edilmiş olsa bile hayatım ben ne enkazım ne de lanet bir sözcük ben sadece cingıliyim ömrün ben sadece cılkı çıkmış hayatın asil neferiyim yürüdüğüm yolda Rabbimle bulduğum her vakit iyi ki de O'nun himayesindeyim...
Ruhumdaki dalgalanmalar nasıl da mubah çünkü yalanım yok.
İnsanlarla kurduğum iletişimde hep sessiz taraf olsam da Araf'ta kalmış o çocuk hüviyetimle şakıyorum

bir bülbül gibi aslında senin gibi çünkü sen herhangi bir bülbül değilsin bense sıradan bir gl değilim:
umudun ve hayallerin benzetmesinde sanıyorum ki yaşıadığım hayat cennet bahçesidir geri cehennem
azabı da addedilebilen iniş ıkışları var ama mademki ben bu yola bir kere Allah rızası için baş koydum...
midin neferi.

Sözcüklerin zarafeti.

Yalnızlığın bedeli.

Tekil hanemde oğaldığım kadar bu yürek esintileri ile sven Őeytana değil susan mazluma
yknyorum ve bir o kadar mazlum olma hadisesinde destek çıkıyorum yüreğimle zdeŐmiş Allah ve
gönül dostlarına.

Frapan bir iklim değil bu: ayan beyan hüzün mevsimi.

Sıradan bir gidiş değil bu yeter ki Rabbim korusun bizi.

Her gidiş bir veda da değil aslında dönüşü muhteŐem olacak gidenlerin her bir ile de buluŐacađız
İnşallah diğer cihanda.

Szcklerim kasvetli değil.

Bariz sevgiyim ben bariz aŐkım Allah AŐkına tapındığım ve tutunduğum kadar da gözümden düŐmez asla
yaşım gözümden düŐmez de insanlar ben kimim ki yargılayacağım lakin doğrudan yanayım doğru
oturduğum doğru konuŐtuđum tepetaklak olsam da sırtı yerde bir kaplumbağanın kurtuluŐu misali
zmde saklıyım: ne bataklıktır beni cezbeden ne de riya ne de çamur ve elimin kirini akıttığım kadar
balçıkla sıvanmayan bir gneŐim ben.

Latif esintisi evrenin ve sevginin.

Kulp takanlar sevgiye asla da bulamayacaklar huzuru.

Elimine ettiğim ncem ve mazimde saklı iken ykm ve işte ykndğmdr yine ve yeniden nasıl ki
cevher de kutsallık da saklı iken içimde yüzüm hep güneŐe dönük bir o kadar ıŐıldayan bir neferiyim ben
kutsal aydınlığın yolunu aydınlattığı kadar Mevla'mın sadık kulu sadakam ve duam ve huzurum sadece
O'na doğru yürümekle eŐdeđer ve işte budur beni ayakta tutan bazen dilin kemiği olmasa da kalemin
dilinde can bulan Őifa bulan bir acıyım elbet ol, dedikçe Rabbim...